

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 82/01-30

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. októbra 2001 predbežne prerokoval podnet na začatie konania pre porušenie základných práv A. M., trvale bytom D., okres Ž., toho času v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v D. n. V., a takto

r o z h o d o l :

Podnet A. M. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 24. mája 2001 doručené podanie A. M.(ďalej len „navrhovateľ“) označené ako „Podnet na preskúmanie ústavnosti konania OČTK“, ktorým namietal predovšetkým spôsob hodnotenia dôkazov a nedostatočné zistenie skutkového stavu orgánmi činnými v trestnom konaní v trestnom stíhaní vedenom proti jeho osobe pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 a ods. 2 písm. f) Trestného zákona.

K uvedenému podaniu nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnika na zastupovanie navrhovateľa v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 a 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Ústavný súd listom z 13. júna 2001 upozornil navrhovateľa na náležitosti kvalifikovaného podania na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené najmä v § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde.

Zároveň vyzval navrhovateľa, aby v lehote 21 dní od doručenia tohto listu odstránil nedostatky podania a predložil ústavnému súdu plnomocenstvo pre advokáta alebo komerčného právnika na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

Taktiež navrhovateľa upozornil na možnosť požiadať v označenej lehote ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu, advokáta, podľa § 31a ods. 2 zákona o ústavnom súde v spojení s ustanoveniami § 30 ods. 1 a 2 a § 138 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Navrhovateľ svoje podanie doplnil ďalším podaním, ktoré bolo ústavnému súdu doručené 27. júna 2001, ku ktorému pripojil viaceré prílohy (týkajúce sa jeho trestnej veci), ako aj žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu ústavným súdom.

Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 82/01-17 z 31. augusta 2001 žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu nevyhovel, pretože dospel k záveru, že u navrhovateľa ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

Následne listom z 12. septembra 2001 navrhovateľa vyzval, aby najneskôr do 14 dní od doručenia tohto listu a uznesenia č. k. III. ÚS 82/01-17 z 31. augusta 2001 zaslaného v prílohe ústavnému súdu predložil plnomocenstvo udelené konkrétnemu advokátovi alebo komerčnému právnikovi na zastupovanie svojej osoby v konaní pred ústavným súdom.

Taktiež ho poučil, že v prípade nerešpektovania uvedenej výzvy môže byť jeho podnet odmietnutý podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí.

Podľa uvedeného ustanovenia: „Návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nie je ústavný súd príslušný, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ak ústavný súd navrhovateľa na takéto vady návrhu upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.“

V zmysle § 20 zákona o ústavnom súde pritom k návrhu na začatie konania musí byť pripojené splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom (ods. 2). Ustanovenie odsekov 1 a 2 platí aj pre podanie podnetu (ods. 3).

Navrhovateľ na vyššie uvedené rozhodnutie ústavného súdu o nevyhovení jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu reagoval listom z 24. septembra 2001, v ktorom uviedol, že žiada o prerokovanie svojho návrhu aj napriek tomu, že nemá právneho zástupcu.

Namietal pritom porušenie ďalších základných práv a slobôd zakotvených v ústave, ako aj ľudských práv garantovaných v Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd a protokoloch na tento dohovor nadväzujúcich, pričom však žiadne nové skutočnosti týkajúce sa predmetnej veci neuviedol.

Navrhol, aby ústavný súd preskúmal ústavnosť konania orgánov činných v trestnom konaní v jeho trestnej veci, konkrétne či svojím konaním neporušili ústavu tým, že nepostupovali podľa zákona. V prípade ich zákonného postupu navrhol, aby ústavný súd na základe čl. 125 písm. a) ústavy preskúmal, či zákony, ktorými sa uvedené orgány riadili, sú v súlade s ústavou.

Keďže navrhovateľ napriek tomu, že list ústavného súdu z 12. septembra 2001, ako aj uznesenie ústavného súdu č. k. III. ÚS 82/01-17 z 31. augusta 2001 prevzal 14. septembra 2001, doposiaľ nezaslal ústavnému súdu splnomocnenie na jeho zastupovanie advokátom alebo komerčným právnikom v konaní pred ústavným súdom, bol jeho podnet podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí odmietnutý.